

man maatte ønske, at den vilde blive, hvis der et bevilges det fulde Tilskud, som blev vedtaget her ved 2den Behandling af den Deel af Finantsloven, der var under Forhandling. Dersom nemlig dette Beløb ikke bliver bevilget ved Finantslovens endelige Vedtagelse af Rigsdagen og dens Sanction af Kongen, maa Thinget være belavet paa at udtale, hvorvidt der, under Forudsætning af at den hele Sum ikke kunde blive bevilget, men blot et saa stort Beløb, som Finantsministeren er villig til at indrømme, kunde være Anledning til at ønske nogen Forandring i Loven eller ikke.

Jagerslev: Uagtet det vel, efter hvad der allerede er udtalt af den ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl), kunde synes overflødigt for mig at tage Ordet i nærværende Sag, skal jeg dog tillade mig at bringe tilbage i det ærede Things Grindring, hvad der i den Anledning passerede under Finantslovens 2den Behandling, da denne Branche var under Forhandling. Jeg tillod mig dengang at udhæve de særdeles Ulemper, hvorunder Beboerne af de Dele af Jylland, hvor Landevejsarbejderne ikke ere fuldførte, maatte lide, idet de ikke alene maae bidrage til andre Landeveie og til den meget kostbare Bedligneholdelse af de allerede færdige Vejarbejder, men ogsaa forrette Arbejde in natura ved de tilbagestaaende Hovedlandeveie. Dette Arbejde udføres derfor med mindre god Billie, og den Følge heraf er, at Veiene til stor Ulempe for de Veiensende bestandig blive ringere og ringere. Det forekommer mig desuden, at, da saaledes, som det forelagte Lovudkast viser, Bedligneholdelsesomkostningerne opløbe til betydelige Summer, kan man ikke sige, at en virkelig Lighed med Hensyn til Statens Hovedlandeveie er gennemført, førend alle Hovedlandeveiene i Jylland ere færdige, saaledes at Alle ere stillede under lige Betingelser. Den ærede Indenrigsminister meente, at det vilde være nødvendigt at tage Lovudkastet under Behandling af et Udvalg for det Tilfælde, at den hele forlangte Sum ikke blev bevilget, for at det da kunde blive afgjort, i hvilken Orden de Arbejder, som man ønskede fremmede, skulde fuldføres. Der er ikke frem-
 sat nogen Grindring mod den Folgeorden, som

i Lovudkastet er fastsat, og jeg mener, at deri ligger en Erkendelse af, at man er tilfreds med denne Folgeorden, og, forsaavidt altsaa ikke alle de foreslaede Arbejder kunde blive udførte, vilde de Arbejder komme til at staa tilbage, som i Lovudkastet have de sidste Nummere. Jeg mener derfor, at man af den Grund ikke havde nødig at underkaste Sagen en yderligere Prøvelse. Noget, som jeg isprigt ikke vil modsætte mig, saafremt den ærede Minister virkelig mener, at det er nødvendigt, hvad jeg ikke kan overbevise mig om. Jeg maa derimod ansee det for at være at spille Thingets Tid, yderligere at behandle denne Sag, end allerede skeet er, idet vi naturligtvis kun kunne vedtage Loven under Forudsætning af, at de fornødne Beløb bevilges ved Finantsloven, og, hvis ikke alle de foreslaede Arbejder kunne udføres, skulle de som sagt foregaae i den Folgeorden, hvori de findes.

B. Scholer: Ja, jeg skal ogsaa tilraade Thinget saa meget som muligt at slutte sig til Loven af 20de August d. A.; thi, skulde vi nu igjen til at afvige fra den Lov, som i sidste Session blev kastet frem og tilbage imellem Thingene, frygter jeg for, at vi aldrig ville blive færdige med denne Lov, men at vi ville komme ind paa saadanne Alsvæie, at vi neppe kunne komme til nogen Endelighed. Begge Rigsdagens Thing vare enige i, i § 2 at optage de Arbejder, der skulde forberedes til Udførelse i det kommende Finantsaar og forbedres i den Folgeorden, hvori de vare anførte, hvilket udtrykkeligt betegnedes derved, at det om det sidste Nummer hed, at det skulde forberedes til Udførelse, dersom det lod sig gjøre. Hvis vi nu atter ville afvige fra Folgeordenen i den Lov, som da blev vedtagen, saa bliver denne jo et aldeles overflødigt Arbejde. Det forekommer mig ogsaa, at der ikke er nogen god Sammenhæng mellem §§ 1 og 2, idet adskillige af de Arbejder, der ere optagne til Forberedelse i indværende Finantsaar, ere gaaede ud. Saaledes omtales der Fuldførelsen af en Veistrækning, som skal optages, men som ikke er paabegyndt, saaledes som det oprindeligt var Hensigten, for disse Nummere vare gaaede ud; i Finantsaaret 1855—56 antages Arbejder som fuldførte, uden at være paabe-